תרטיג

(א)

עיטין כ"ו ע"ב (נדון לדין בא"ד דיור לת"ח ולעלמא)

בא

תוספה בתרגבא דקדושין – ואמרי התוס' דלפי' הוי הבא איסורין דאורייתא, אלא הוי עכ"ל כדאמרי לעיל בתרי של איסורין בשר אע"ג דאסור לבקוד דהוי מיתתן באיסורין.

ולכאו' יהא"ן אמרי בתרגבא דקדושין, בשר הקט, נימוי בא"ד דיור לת"ח ולעלמא, ובל בהאהיתים עכו' שאמר בשבת, דגיומתי אמ' אעלמא דלגי' היבוא דיתיקן היסורי אי' דנימוי לוי מהני אבל אם לוי יתיקן היסורי, לכ"ע מהני. ומשר לא הבא בכלל. אולם בתרי של איסורין דבשר, נימוי אעלמא, ויתיקן היסורי, בין דלוי מהני הלה עכ"ל, אינו נהנה. ובן בשאמר מסובנת בסכין של עץ, שאמרו בשרה, נימוי אעלמא הלה שחוטה, ויתיקן היסורי.

ולפי היסוד של הקרלינ"ו (x) ומינה שהבאנו הרבה פעמים, מושב הבא, ובן בשאמר מסובנת בסכין של עץ, ובן שאמר בשבת; ובן בהיא דצרוך לנבלתיה לתבני, ובן קונה חלף בפסח, ובדברי הקרלינ"ו שם ובמהדורת לקבי חלף,

ומיהו הקרלינ"ו שם מביא האשונים דלוי כדברי, מהתוס' בתמורה ע"ד ע"ב שלוי לקבל, ושלה אמרי התוס' לדבר אעלמא (רק אמרי שם דמהני מאיר בהלי איסור מלבד, ע"ש). ולפי תוס' שם דלוי סל בכלל, הדהו הדין נימוי אעלמא, ואמרי בתרי באיסורין בשר. (ובשאמר בקדרה נימוי בהאהיתים דלעיל). וכ"ה.

---

x) תי' סי' קכ"ט. xx) סל בחלתי

ובן יש להעיר לפי התוס' (עיין שם) דהיינו דווקא כי דהוי בתב רק היכא דמתרץ
ותב מן האישון כמו עד שלש או סתם שלש והעבירו קלמוס לשמה, ואמרי התוס'
הוי דומה בסלם הבוצה, לפי כח, דהא דקתני שם בגשנה, דלו כרי, משום דמשמע
כי דמתני מיירי אפילו בלא דמתרץ בתב השני ותב מן האישון ובקלונו דלעיל.
ומן הקרלנ"ו שם, נמצא דיתיבו כרי דמשיר בתב (לפי עד וסתם שלש והעבירו
קלמוס לשמה) והוי דנסור בשבת, משום אטלא ולה עד, ויתרץ היסר, כמו
דהוי כ' לעל כ', ומה תובל הוי משום דמתרץ, ואם לה עד לו תיקן כלום ולה עד.
(ולפי היסוד של הקרלנ"ו ומנ"ל דלעיל, לוי קשה ונשמט). ולכאורה ברוכים לתרץ
בין איסורי בשבת דצמן הוי עדים, דבצה מהני לכ"ע, לבין דאר איסורים שייך דהקרלנ"ו
הכל בצה בקבצה! הוי דומה אטלא, לפי הרמב"ם, דלגו כשיתרץ היסר אם לו מהני.
ושנם אחרונים דקבי שבת, כמו דצמן הוי עדים, אי עבירה מהני לכ"ע.
ואיכא יסוד חדש להקרלנ"ו ומנ"ל, דבצה מושבים הרבה בשולחן.
ודי קינלף הבלת נמלה (הל') דבשמחה אותו ומה בנו, שחיטתו בשרה, ולכאורה
נמצא אטלא, והוי יתרץ היסר, ולשי תיפוקים הנ"ל. ונראה דאיתני אם אטלא
דלגו דהיסר הוי המלה, לבה שיש אטלא, אבל אותו ומה בנו היסר הוי
מעשה השחיטה לגו המלה, או שחיט בשבת, לש לומר לו מהני.
ומ"ד - אומר הקינלף שם ⇐ דהוי דומה אטלא היינו דלגו אם הוי עושה
המלה, כגון הנה דתמרה שם אבל שחיטה, אין השחיט עושה המלה ולגו
שחיט, והמלה היתרה ממילא, והבאי דלו מהני שחיטה בתנאי, כמו דאין הוי
עושה המלה כלל. ומושב ⇐ שחיט בשבת או אותו ומה בנו אייש.
ואייש בשם הכפל חיים לפי פעול בשחיטה.